

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1152/2014

af 4. juni 2014

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende identifikationen af den geografiske beliggenhed af de relevante krediteksponeringer med henblik på beregning af institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffersatser

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber ⁽¹⁾, særlig artikel 140, stk. 7, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Beregningen af de institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffersatser kræver, at beliggenheden af kapitalgrundlagskravene for alle krediteksponeringer i et givet institut, herunder eksponeringer i handelsbeholdningen og alle securitiseringseksponeringer, identificeres geografisk.
- (2) Den geografiske beliggenhed bør fastlægges på baggrund af beliggenheden af risikoen ved eksponeringerne. Dette sikrer, at opbygningen af supplerende reserver fra gennemførelsen af den kontracykliske buffer allokeres til det finansielle system, som har en uforholdsmæssig stor kredittilvækst.
- (3) Som hovedregel bør låntagers eller debitors hjemsted anvendes ved fastlæggelsen af den geografiske beliggenhed af alle krediteksponeringer, eftersom dette princip anses for at være bedst egnet til at afspejle beliggenheden af risikoen og derfor har betydning for det finansielle system. Imidlertid bør den geografiske beliggenhed af krediteksponeringer identificeret som eksponeringer hidrørende fra specialiseret långivning i henhold til artikel 147, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾ fastlægges på baggrund af beliggenheden af de aktiver, der genererer den indkomst, som er den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen.
- (4) Af hensyn til en klar og entydig forståelse af bestemmelserne vedrørende identifikation af den geografiske beliggenhed af de relevante krediteksponeringer er det vigtigt at definere de tekniske betegnelser, som anvendes i denne forordning.
- (5) Eksponeringer mod en juridisk person bør i princippet henføres til den medlemsstat eller det tredjeland, hvor denne person er registreret. Imidlertid kan stedet for en juridisk persons faktiske hovedsæde være forskelligt fra det sted, hvor personen er registreret. Dette er blevet anerkendt af Domstolen i dens afgørelser i sag C-81/87 (Daily Mail), C-212/97 (Centros), C-208/00 (Überseering), C-167/01 (Inspire Art), C-411/03 (Sevic) og C-210/06 (Cartesio). Med henblik på at sikre en korrekt fordeling af den kontracykliske kapitalbuffer i disse tilfælde bør institutter, som er vidende om, at der består en sådan forskel for en låntagers vedkommende, henføre de relevante eksponeringer til stedet for den pågældende juridiske persons faktiske hovedsæde.
- (6) For eksponeringer mod institutter for kollektiv investering (CIU'er) er det hensigtsmæssigt, at de henføres til hjemlandet for låntageren i den underliggende eksponering som defineret i denne forordning. Hvis identifikationen af låntageren i den underliggende eksponering er uforholdsmæssigt vanskelig, kan eksponeringen mod CIU'en henføres til instituttets hjemland.
- (7) Eksponeringer mod andre aktiver bør, hvis låntageren ikke kan identificeres, henføres til instituttets hjemland.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (8) Der bør tages proportionalitets- og væsentlighedshensyn til institutter, hvis udenlandske eksponering samlet set er begrænset, eller som har begrænset aktivitet i handelsbeholdningen, ved at give disse institutter mulighed for at fastlægge beliggenheden efter enklere metoder. Formålet hermed er at lette byrden for mindre institutter, hvis udlandsaktivitet og aktivitet i handelsbeholdningen normalt er begrænset.
- (9) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (10) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »generel krediteksponering«: risikoeksponeringsbeløbet beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 for en eksponering omhandlet i artikel 140, stk. 4, litra a), i direktiv 2013/36/EU
- 2) »eksponering i handelsbeholdningen«: risikoeksponeringsbeløbet beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 for en eksponering omhandlet i artikel 140, stk. 4, litra b), i direktiv 2013/36/EU
- 3) »securitiseringseksponering«: risikoeksponeringsbeløbet beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 for en eksponering omhandlet i artikel 140, stk. 4, litra c), i direktiv 2013/36/EU
- 4) »låntagers hjemsted«: den medlemsstat eller det tredjeland, hvor den fysiske eller juridiske person, som er instituttets modpart i en generel krediteksponering eller udsteder af et finansielt instrument uden for handelsbeholdningen eller modpart i en eksponering uden for handelsbeholdningen, normalt er bosiddende (i tilfælde af en fysisk person) eller er registreret (i tilfælde af en juridisk person); for en juridisk person, hvis faktiske hovedsæde er beliggende i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland end den medlemsstat eller det land, hvor personen er registreret, forstås ved »låntagers hjemsted« den medlemsstat eller det tredjeland, hvor personen har sit faktiske hovedsæde
- 5) »debitors hjemsted«: den medlemsstat eller det tredjeland, hvor den fysiske eller juridiske person, som er udsteder af det finansielle instrument i handelsbeholdningen eller modpart i en eksponering i handelsbeholdningen, normalt er bosiddende (i tilfælde af en fysisk person) eller er registreret (i tilfælde af en juridisk person); for en juridisk person, hvis faktiske hovedsæde er beliggende i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland end den medlemsstat eller det land, hvor personen er registreret, forstås ved »debitors hjemsted« den medlemsstat eller det tredjeland, hvor personen har sit faktiske hovedsæde
- 6) »indkomstens hjemsted«: den medlemsstat eller det tredjeland, hvor aktiverne, som genererer den indkomst, der er den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen i forbindelse med en eksponering hidrørende fra specialiseret långivning, er beliggende
- 7) »udenlandsk eksponering«: en generel krediteksponering, hvis låntager ikke er beliggende i instituttets hjemland
- 8) »eksponering hidrørende fra specialiseret långivning«: generelle krediteksponeringer, som besidder de i artikel 147, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede egenskaber.

Artikel 2

Beliggenhed af generelle krediteksponeringer

1. Alle generelle krediteksponeringer, der ikke falder ind under stk. 2-5 i denne artikel, henføres til låntagers hjemsted.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Generelle krediteksponeringer mod CIU'er som omhandlet i artikel 112, litra o), i forordning (EU) nr. 575/2013 henføres til hjemstedet for låntageren i de underliggende eksponeringer. Hvis der til låntagerne i de underliggende eksponeringer i en given CIU-eksponering svarer mere end én beliggenhed, kan artikel 4, stk. 2, i denne forordning også omfatte denne CIU-eksponering.
3. Eksponeringer hidrørende fra specialiseret långivning som omhandlet i artikel 147, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 henføres til indkomstens hjemsted.
4. Generelle krediteksponeringer mod andre poster som omhandlet i artikel 112, litra q), i forordning (EU) nr. 575/2013 henføres til instituttets hjemland, hvis instituttet ikke kan identificere låntageren i disse eksponeringer.
5. Følgende generelle krediteksponeringer kan henføres til instituttets hjemland:
  - a) eksponeringer mod CIU'er som omhandlet i artikel 112, litra o), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis instituttet ikke kan identificere hjemstedet for låntageren eller låntagerne i de underliggende eksponeringer ud fra internt eller eksternt tilgængelige oplysninger uden uforholdsmæssige vanskeligheder
  - b) udenlandske eksponeringer, hvis omfang ikke overstiger 2 % af summen af det pågældende instituts generelle krediteksponeringer, eksponeringer i handelsbeholdningen og securitiseringseksponeringer. Ved beregning af summen af de generelle krediteksponeringer, eksponeringer i handelsbeholdningen og securitiseringseksponeringer ses der bort fra generelle krediteksponeringer, hvis beliggenhed er fastlagt i overensstemmelse med litra a) i dette stykke samt stk. 4.
6. Institutterne beregner procentsatsen omhandlet i stk. 5, litra b), såvel årligt som på ad hoc-basis. En ad hoc-beregning er påkrævet, når en begivenhed, som berører instituttets finansielle eller økonomiske situation, indtræffer.

Artikel 3

Geografisk beliggenhed af eksponeringer i handelsbeholdningen

1. Eksponeringer i handelsbeholdningen henføres til debitors hjemsted, jf. dog stk. 2 og stk. 3.
2. For eksponeringer i handelsbeholdningen omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje del, afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 fastlægger institutterne den geografiske beliggenhed ved at multiplicere deres samlede risikoeksponeringsbeløb med forholdet mellem:
  - a) kapitalgrundlagskravene for underporteføljer opdelt efter den geografiske beliggenhed fastlagt i overensstemmelse med modellen i tredje del, afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 og
  - b) summen af kapitalgrundlagskravene fastlagt i litra a) for alle geografiske beliggenheder.
3. Institutter, hvis samlede eksponeringer i handelsbeholdningen ikke overstiger 2 % af summen af deres generelle krediteksponeringer, eksponeringer i handelsbeholdningen og securitiseringseksponeringer, kan henføre disse eksponeringer til instituttets hjemland.
4. Institutterne beregner procentsatsen omhandlet i stk. 3 såvel årligt som på ad hoc-basis. En ad hoc-beregning er påkrævet, når en begivenhed, som berører instituttets finansielle eller økonomiske situation, indtræffer.

Artikel 4

Geografisk beliggenhed af securitiseringseksponeringer

1. En securitiseringseksponering henføres til hjemstedet for låntageren i de underliggende eksponeringer.
2. Hvis der til låntageren i de underliggende eksponeringer i en given securitiseringseksponering svarer mere end én beliggenhed, kan denne eksponering henføres til hjemstedet for den låntager i de underliggende eksponeringer, som tegner sig for den største andel af de underliggende securitiseringseksponeringer.

3. Securitiseringseksponeringer, for hvilke der ikke foreligger oplysninger om de underliggende securitiseringseksponeringer, kan henføres til instituttets hjemland, hvis instituttet ikke kan identificere den underliggende låntager ud fra internt eller eksternt tilgængelige oplysninger, eller det ville være uforholdsmæssigt vanskeligt at indhente disse oplysninger.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juni 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand
